

[Justitsministeren]

Til *arbejdsministeren* (22/5 84) af:

Arentoft (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der inden for det offentlige arbejdsområde ikke findes eksklusivaftaler, og hvad agter ministeren at gøre for at håndhæve dette forhold?«

Begrundelse

Den seneste tids udvikling inden for det offentlige arbejdsområde har vist, at det er yderst påkrævet med en fastere ledelse af de offentlige arbejdsområder såsom HT, DSB, P & T, Danmarks Radio m.v. Hvis man fra statens side alligevel ikke har i sinde at håndhæve grundloven og andre love, kan man lige så godt ændre disse, så det er fagorganisationerne, der bestemmer på papiret såvel som i virkeligheden.

Svar (28/5 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det er en almindelig anerkendt regel, der bygger på højesteretspraksis, at offentlige arbejdsgivere ikke må kræve medlemskab af en faglig organisation som betingelse for ansættelse eller fortsat beskæftigelse. Hertil kommer, at der ved lov nr. 285 af 9. juni 1982 er givet særlige regler om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold. I henhold til lovens bestemmelser har en lønmodtager krav på en godtgørelse, hvis der er sket afskedigelse i strid med loven. Ved siden af godtgørelsen kan der eventuelt ydes erstatning efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Sager om overtrædelse af loven afgøres ved de almindelige domstole, der fastsætter størrelsen af godtgørelsen og eventuel erstatning. Arbejdsministeren har ingen sanktionsmuligheder over for offentlige arbejdsgivere, der overtræder nævnte lov.

Spm. nr. S 556

Til *energiministeren* (23/5 84) af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Hvad kan ministeren oplyse om den nærmere motivering for energistyrelsens afslag på tilskud til vindmølleprojekter i Klitmøller og Vorupør?«

Begrundelse

Ifølge Thistedposten den 16. maj 1984 har energistyrelsen meddelt afslag på tilsudsansøgning vedrørende to vindmølleprojekter i Thistedområdet, nemlig i kystbyerne Klitmøller og Vorupør.

Af oplysningerne i Thistedposten kunne man få det indtryk, at det forhold, at de to projekter skulle finansieres på andelsbasis, har været medvirkende til den negative bedømmelse af projekterne.

Det fremgår af oplysningerne i artiklen, at andre projekter, som finansieres gennem betydelige skattefradrag, i modsætning til de to projekter har opnået tilskud og således kan realiseres.

Det er derfor af betydning at få belyst, hvilken vurderingspraksis energistyrelsen har anlagt i forhold til ansøgninger om støtte til vindmølleprojekter, og om man har en generelt negativ vurdering af vindmølleprojekter, der er organiseret på andelsbasis.

Svar (30/5 84):

Energiministeren (Enggaard):

I foråret 1983 søgte en række ansøgere om statstilskud til etablering af vindmølleparker. Der søgtes om tilskud i henhold til såvel den generelle statstilskudsordning til udnyttelse af vedvarende energikilder som tilskudsordningen til energiøkonomiske enkeltprojekter. Alle ansøgninger var på daværende tidspunkt af en meget foreløbig karakter.

Med tilskud fra energistyrelsen foretog ansøgerene en forprojektering med det formål at få projektforslagene bedre belyst og at udarbejde et beslutningsgrundlag for såvel ansøgere som tilskudsadministration. Allerede da tilskuddet til forprojekteringen blev ydet, blev det gjort ansøgerne klart, at kun få projekter kunne påregne som demonstrationsvindmølleparker at modtage anlægstilskud fra begge tilskudsordninger.

Forprojekterne blev indsendt til energistyrelsen i eftersommeren 1983, hvorefter en egentlig tilskudsbehandling kunne påbegyndes. Resultatet heraf blev, at et privat projekt bestående af mindre møller (Dansk Vindmøllepark A/S), et offentligt projekt med mindre møller (Ebeltoft kommune), et projekt med mellemstore møller (elforsyningselskabet Effo) og et projekt med store møller (Elkraft A.m.b.A.) blev udvalgt.